

Leto III.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

NA MEJAH

Štev. 9.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom

LIST ZA GOSPODARSTVO, PROSVETO IN KULTURO

Jesenice, 1. maja 1938

O dveh dolžnostih

Sleherna stvar hrepeni po mesecu, v katerega stopamo. V mali cvetki na zeleni trati diha to hrepenenje, oglašja se pa tudi v njem, ki je krona stvarstva — v človeku. »On, ki je ustvarjen za delo«, (Job, 5, 7) se ga veseli, radost pa prinaša tudi njemu, ki so mu moči že omagale, pa je vendar duh še sposoben za notranje delo, ki se vrši v tem, da svoje misli ta mesec povzdigne h Kraljici majnika, da izprosi svetu tisto, kar bi mu radi nekateri dali s samim zunanjim delom: miru in zadovoljnosti, za kar se samo človeška moč — pa čeprav uporabi vso svojo silo in razum — kaže premalo, oziroma sploh nesposobna. Obojno je torej potrebno in tem večji bo uspeh, če bo drugo z drugim kar nekako prešinjeno.

Srednjeveški menihi so poznali čudovit izrek: Laborare est orare, delo je molitev. In takšno naj bi res bilo človekovo delo na zemlji. Mislim, da bi tudi obratno lahko rekli: Orare est laborare, molitev je delo, saj vemo, da mi sami iz sebe tako malo pomenimo, »kakor mladika, ki ni s trto združena« (Jan. 15, 4).

Mesec maj naj nam pokliče zopet to dvojno dolžnost v spomin, dvojno delo, ki ju ne moremo ločiti in tudi ne smemo, pa tudi, če gre samo za našo časno srečo in napredek, katera večkrat hoče prvo in važnejšo dolžnost zatemniti.

Bog nam je dal razum za vodnika na naši življenjski poti in z zadovoljstvom radi mislimo, da smo razumni in pametni. In v gotovem oziru je prav, »kajti, kdor zaničuje se sam...« — Toda rado se zgodi, da takrat, ko je treba v neki stvari zavzeti jasno stališče, zadevo pravilno presoditi, naša modrost rada odpove. Zavedamo se, da bi morala priti višja sila, višji razum, da bi se mogla stvar vsestransko razjasniti. In vendar vemo, da je bilo treba tudi našega truda, na drugi strani pa zopet, da samo to ne zadostuje. Tako stojimo pred vprašanjem, kaj bi bilo bolje: delo ali molitev? Seveda delo, — se glasi od vseh strani; delo prinaša kruh, od molitve nisi sit. — Drugi pa zopet bolj poudarjajo molitev, češ da je na božjem blagoslovu vse ležee, pa pri tem morda celo poklicno delo zanemarjajo.

Kdo ima prav? Prvi in drugi, bomo rekli, in oboji udi nimajo prav, ker resnica je v sredi: prvo je treba storiti, drugega ne opustiti; ob določenem času delo, ob primerni uri molitev, — oboje je naša dolžnost.

Sedaj pa pogledajmo nekoliko vrvenje po svetu: urejanje držav, urejanje svetovnih vprašanj, politična vprašanja, strokovna vprašanja delavcev, socialna vprašanja, prosvetna, gospodarska in vsa mogoča društva, — koliko se govori, koliko piše, časopisi rasejo kot gobe, govori, predavanja, prireditve... vse novo, pa še ko staro ni prebavljeno. Pri vsem se pa rado pozablja: »Kdo daje rast?« Vsi delavci, od ministra do tovarniškega ravnatelja tja do tistega, ki ga dež namaka pri njegovem delu na cesti, pogosto pozabljajo, da so samo upravitelji — Gospod je pa eden.

Gotovo: delo na vseh področjih vedno raste in raste. Ogromno skrivnost skriva v sebi delo. Dano je bilo sicer človeku v breme, od katerega za nobenega smrtnika ni izjeme. Prav zato pa, ker je to obvezen zakon za človeštvo, postaja zanj tudi blagoslov, ako ga tako opravlja, kakor je volja Stvarnikova. Delo je naše poslanstvo na zemlji, je zlat ključ do človekove časne in večne sreče, delo je življenje, delo je človekova čast. V delu človek ustvarja, ne sicer iz nič, kakor ustvarja Bog, vendar pa mu je dano, da stvarjem vdihuje nove oblike, kar je sad njegovega duha in njegovih rok. Zato je brez duše človek, ki ne razume plemenitega ponosa rokodelca čevljarja, ki je izdelal lep čevlji, kovača, ki je izvršil pravilno podkev, mizarja, ki je pogodil lepe oblike pohištva, kovinarskega delavca, ki mu je stroj pod njegovim izvežbanim vodstvom izbrusil do milimetra natančno izbrusen lik. To je ponos človeka, ki se zaveda svoje stvariteljske sile, ki polaga svojega duha v delo svojih rok. — Vendar pa tudi lahko razumemo, zakaj stroj ubija in mehanizira delavca, zakaj mu rastoča industrializacija pije dušo. Nima več možnosti, da bi vse sam oblikoval, ponižan je na brezdušno službo pri mrtvem stroju in zato še sam postaja stroj.

Ni čudno, da se tudi duša delavca, ki je dan na dan samo v tem delu, težko dviga. Nekako težka postane, v svojem trudu pozablja na molitev, čuti se nekako upravičenega, da svojo drugo dolžnost, ki je prav za prav prva, opušča. Zdi se mu, kakor da je delo samo sebi namen, ne pa, kar je v resnici, samo sredstvo za doseg višjega cilja. Delo vrši samo zavoljo sebe, pozablja pa, da ga mora vršiti zaradi Boga. In tako je posledica ta, da je delal samo za svet, ne pa za Boga — in tako mu Bog ni ničesar dolžan.

In vendar se potem na Boga ježi, če mu ne gre vse po sreči. On je nanj pozabil, toda Bog, se mu zdi, ga mora kljub temu podpirati. Pri preroku Jeremiju pa beremo: »Preklet, kdor delo Gospodovo slabo opravlja« (48, 10). Ker smo vsi samo upravitelji, je vse naše delo Gospodovo, to je vršeno v njegovi službi.

Zato: posvetimo svoje delo! O božjem Zveličarju beremo, da se je pred začetkom svojega javnega delovanja umaknil v puščavo, kjer je 40 dni in 40 noči prebil v molitvi in postu; prav tako se je po trudu dneva umaknil in noč prebil v molitvi. In kakor je molitev sam gojil, jo je tudi izrecno poudaril: »Čujte in molite!« — »Molite in nikar ne nehajte!« — To pa drugače ni mogoče, kakor da svoje delo posvetimo z molitvijo. Ne bomo sicer s tem ustvarili paradiz na tem svetu, ker je tu samo čas poskušnje in moramo delati, kakor pravi sveto pismo, z vsemi močmi, da si osvojimo božje kraljestvo. To naj bi bil prvi in zadnji namen človekovega dela na zemlji.

Tako je verno krščansko ljudstvo delo od nekdanj razumelo. Mesec majnik, ko premaga pomlad zimo, ko zmaga življenje nad smrtjo, si je verni

Z Jesenic

»Raj potepuhov« je uprizorilo gledališko društvo »Aljaž« na odru Krekovega doma. Med raznovrstnimi dramskimi prikazi, tako resne in šaljive vsebine, je to delo za naše razmere res nekaj karakterističnega in obenem nudi svojevrstno razvedrilo. Da so se v »raju« jetnišnice zbrali tipi iz vseh vetrov, ki v javnem življenju kaj neugodno piha, je za gledavca vprav svojevrstno zadovoljenje. Igralci so razmeroma prav dobro pronikli v bistvo potepuhov in podali sliko za sliko dokaj prepričevalno. Tu pa tam je motilo celotni potek zastanek dejanja v tekstu, kar pa celotnemu vtisu ni prizadelo dosti škode. Pri pomnili bi, naj bo v drugo govorico bolj izglajena in med posameznimi igralci uravnan. Režija je pokazala pač drugačno roko, kot smo jo vajeni običajno videti. V splošnem pa gre novemu režiserju g. Lamprehtu vsa pohvala. Upamo, da nam bo tudi v bodoče pripravil kakšno urico oddiha.

Igra se bo na splošno željo ponovila 8. maja ob 5 popoldne.

»Uboga Ančka«, vzgojna mladinska igra, ki se takisto pripravlja v Krekovem domu, bo razveselila naše najmlajše. Prva predstava bo dne 1. maja ob 8 zvečer in se bo ponovila 15. maja ob 3 popoldne. S tem bo našim malčkom in roditeljem dana prilika, da si to vzgojno delo ogledajo.

Tudi prosvetni večeri v našem prosvetnem domu so bolj pogosti kot druga leta. Zadnji, ki ga je priredil ženski odsek društva, je po vsebini kakor po snovi zadovoljiv. Razveseljivo je, da se tudi naše največje trpinke, matere, izživljajo prosvetno in s temi svojimi neizčrpnimi močmi dodajajo svoje žrtve k skupni slovenski kulturni zgradbi. »Gluha teta« pa je bila včasih res prav za prav huda, ker je ni vselej dosegel glas šepetalca. — Deklamacijam naših otročičev gre vse priznanje in tudi uvodna

Slovenski teden na Jesenicah

beseda je zadostno podčrtala namen prireditve.

Društveni sestanki so v tem letu vzporedno s prosvetnimi večeri prav dobro uspeli. Namen, ki ga imajo, je naletel pri vseh društvenih edinicah na popolno razumevanje, kar dokazuje njih pravo stremenje k skupnemu in enotnemu delu.

Sezono sestankov posameznih društvenih edinic so s tem mesecem zaključili. Program, ki je bil za ta čas določen, se je dosledno izvedel in naj bo temelj za bodoče poletne prireditve in zunanje delo društvenih edinic. Ženski odsek, ki je to sezono dopolnil 50 letnico svojega delovanja, je sprejel novo delo v nizu programa jeseniškega slovenskega tedna. Tako so tudi vsi odseki, tako dekleški, fantovski, pevski in godbeni, v pospešenih pripravah za veliko manifestacijo katoliške in slovenske misli. Tudi strokovni organizaciji ZSD in JSZ, ki domujeta v Krekovem domu, nista odklonili sodelovanja, kar je najboljši dokaz, da mora pod takim hotenjem kloniti vsak pomislek, pa naj bo takega ali takega izvora.

Tudi društveno poslopje si ob splošnih pripravah celi zunanje poškodbe. Tako se gradi nova odtočna napeljava vzdolž poprečne in stranske stene doma tja do Ukove. Postavljajo se oporni stebri ob železniškem nasipu, da obdržijo težo nasute zemlje. Okna bodo dobila novo prevleko, igrišče se bo renoviralo, tako da bo za slovenske duje res vse praznično.

Otroški vrtec na Hrušici je banska uprava z dnem 7. t.m. ukinila. — Čudimo se, da kljub potrebam tovrstnih ustanov merodajni faktorji ne morejo najti drugačnega izhoda, saj vendar položaj naše mladine kar kriči po začetni vzgoji, ki naj jo ukrene v pravo smer. Da je ta potreba res velika, sta dokazovala dva otroška vrta na Hrušici. Ker pa je tem potrebam zadostil en vrt, se je vrtec Vincencijeve konference ukinil. S tem pa še ni rečeno, da so s to ukinitvijo tudi potrebe izginile in vprašanje je, kam naj odslej starši pošiljajo svoje otroke, posebno še, ker se je z ukinitvijo državnega vrta število njihov obiskovalcev povečalo. Vse prizadete matere v kraju so pač upravičene zahtevati vrnitev otroškega vrta in dolžnost banske uprave bi bila, da odlok o ukinitvi čimprej razveljavi.

Vse cenjene naročnike prosimo, da poravnajo zaostalo naročnino.

Pomen, ki ga imajo slovenski tedni, je za današnje razmere, v katerih živimo, tako velik in odločilen, da moramo s hvaležnostjo pozdraviti vsako tosmerno akcijo.

Tudi Krekovo prosvetno društvo na Jesenicah, katerega program je morda najbolj donosen narodnim potrebam, vsaj v gornji Gorenjski, se je odločilo izvesti slovenski teden, kakršnega v zadnjem času Slovenija še ni videla. K sodelovanju je pritegnilo vse katoliške organizacije v kraju, ki naj iz svojih področij pokažejo svojo zrelost in uspehe dosedanjega dela. Vrhovno vodstvo je prevzel znani prosvetni delavec in avtor mnogih narodnih iger g. France Klinar. Osnovani so odbori in podobdori s preizkušenimi kulturnimi delavci, ki jamčijo za uspeh prireditve. Prva anketa je pokazala, da je razumevanje vseh katoliških korporacij enotno in razveseljivo je tudi dejstvo, da je kljub organizatoričnemu nasprotstvu strokovnih organizacij od vseh strani enako gledanje na namen te izrecno slovenske prireditve, ki mora biti pač lastno slehernemu zavednemu Slovencu.

Slovenski teden se bo pričel na binkoštni ponedeljek zvečer, ko bodo tri štafete slovenskih fantov iz bohinjske, radovljiške in rateške doline ponesle ogenj gorenjske prosvete v jeseniško središče, da prižgo oznanjujoč kres: »Oj dom slovenski, tiha naša sreča...« Prikipela bo iz tromb fanfar, iz grl slovenske mladine beseda domovini in slovenski materi: »Moj dom, moj ljubi, dragi dom«. Sledi pevski in godbeni koncert na stadionu s simboličnimi prikazi.

Drugi dan, torek: Verska manifestacija v Krekovem domu: Dr. A. B. Jeglič: »Držimo krstno obljubo!« Posvetitev slovenske družine Kraljici slovenskih mater. — Slovenska Golgota. — Judeža naj med nami ne bo. Zato bo za zaključek prikazan »Slovenski Judež«.

Sreda: »Zemlja, ki si jo klel, ti vrže gnail sadl. Toda moje ljubezni do koščka zemlje, ki sem jo podedoval po očetu, mi ne boste omajali.« Ta dan bo gospodarstvo sodilo svoje stopinje: »Ne boš mi odkupil moje ljubezni, da bi izdal in prodal božji blagoslov svojih ogonov in ozar.«

Omejena in neomejena zaveza

Naš list je svoječasno že prinesel kratko pojasnilo o jamstvu pri različnih zadrugah ustanovah z namenom, da bi bili čitatelji v njihovem gospodarskem interesu poučeni, kakšne obveznosti prevzamejo nase, ko pristopijo k različnim zadrugam, pa tudi, da vedo, kakšno poročstvo jim nudi zadruga za morebitne terjatve, ki jih imajo nasproti njej. Kratko smo to omenili tudi ob priliki ustanovitve tako imenovane »Stanovnikove hranilnice«. Pisec članka »V službi resnice« v velikonočni številki »Delavske pravice«, ki ga ni težko ugotoviti, se zaradi te naše omembe hudo razburja.

Mi pa vemo, da je vendar prav, da so ljudje poučeni o tako važnih zadevah, kakor je garancija gospodarskih ustanov, in se nam zato zdi

narod vzel kot simbol, ki ga kliče k duhovnemu prerojenju in velikemu delu za versko obnovo duše. — Marija je bila tudi delavka. Ali ni Ona znala na najodličnejši način združiti v svojem delu tudi drugo dolžnost, ki je višja in popolnejša, duhovno roso molitve? Z velikim veseljem se zato verno ljudstvo zgrinja ta mesec ob oltarju svoje vzornice in si tam išče nove luči in novih idealov za delo svojega življenja.

Mladinke se bodo poklonile klasju svojega polja in slovenski zadrugar bo pokazal svoje življenjsko utripanje. In »Naša zemljica neoskrunjena« bo čula pesem naših src v dramskem prikazu.

Četrtek: »Slovenec sem, tako je mati djala«. Sledijo si veliki možje iz majhnega in skromnega naroda in naš dom je čist in svetel in ni bilke, da ni vznikla pošteno. Kako čutimo v pesmi, kako žari prosveta iz naših skupnih domov, in besede: »Slovenec in Slovenka sem« so raščene kremenito k zemlji. Zaključil bo prikaz slovenskega doma, v katerega stopita žena in nevesta, da okrepi narodno moč.

Petek: Kako je ta dan vseobsežen, kako silen: »Mi, kar nas je kovačev, mi bomo vsi kovali.« Delavec in narod, kakšen je vajin skupen krvotok. »Žrelo, ki vanj se mečejo«, je nenasitno in za oba pogubno. In prosimo in rotimo: »Daj nam danes naš vsakdanji kruh«. Ne bodimo slepi. Spreglej in videl se boš v »Luži«, ki bo dramsko prikazana.

Sobota: Ne tlači ga, saj je skromen in priden, ne bičaj ga, ker je silen, da se ti ne upre in uniči tvojo nasilnost. Drama bo v »Puntu« pokazala slovensko žilavost.

Nedelja: Zaključni dan. »Povsod Boga in Devico Marijo za Besedo slovenskega naroda«. — »Zbudi se, narod moj« bodo pele fanfare ob zori. Prihitite, bratje, iz vseh dolin in sosesk v naš objem in skupaj bomo šli v slovenski sprevod in tabor, ki naj izpriča našo obnovljeno prisego ljubezni in zvestobe do naroda in domovine. Mladina bo pokazala gibčnost in zdravje svojih teles in vzletni duh bo zvezal njene vrste na stadionu.

Slovenski teden bo zaključila tekma gorenjskih pevskih zborov takoj po okrožni telovadni prireditvi. Ves teden bo v Krekovem domu razstava, ki naj upodobi naše delo, hotenje in stremljenje.

Točen spored vsega tedenskega programa bo pravočasno objavljen. Vsa katoliška društva in korporacije Gorenjske že sedaj vabimo, da začno s pripravami za te dni in da točno sledijo našim sprotnim navodilom. Ti dnevi morajo biti en sam praznik naše katoliške in slovenske obnove!

potrebno, da to stvar ponovno obravnavamo. Iz raznih osebnih razgovorov smo namreč ob priliki debate, ki jo je povzročila »Delavska pravica«, spoznali, da še vedno ljudje niso o tej zadevi zadostno poučeni.

Imamo zadruge, ki so ustanovljene z omejeno, in zadruge, ki so ustanovljene z neomejeno zavezo. Z neomejeno zavezo je ustanovljena na primer Hranilnica in posojilnica na Jesenicah, ki uraduje v župnišču. To se pravi, da vsak član, ki podpiše pristopnico k tej zadrugi in vplača dolžni delež (sedaj 10 din), porokuje vsem tistim, ki imajo pri Hranilnici svoje vloge ali kake druge terjatve, z vsem svojim premoženjem in nepremičnim premoženjem. Ta zadruga je imela v začetku tega leta 321 članov, ki vsi z vsem premoženjem porokujejo za vse hranilnične obveznosti. Če računamo povprečno zelo nizko premoženje poedinega člana na 100.000 din, ima Hranilnica tako poleg lastnih rezerv še za 32.100.000 din garancij v premoženju svojih članov. Tako je jasno, da so zadruge z neomejeno zavezo po varnosti njenih upnikov daleč pred zadrugami z omejeno zavezo.

Zadruge z omejeno zavezo so na primer: Družina in dom, Ljudska kuhinja, Splošna gospodarska zadruga in nova Okrajna hranilnica. Delež

»Družine in dom« je 100 din, garancija je še enkratni delež. Vsak član tako garantira za vse zadružne dolgove z 200 din. Delež Ljudske kuhinje je 1 din, garancija je še 20 kratni delež. Vsak član garantira za vse dolgove Ljudske kuhinje samo z 21 din. Prvo delavsko konzumno društvo ima po naših informacijah 250 in še enkratno garancijo. Okrajna hranilnica pa naj namesto da se zaletava pisec »Delavske pravice« v naša poročila, sama navede, kakšen je pri njej delež, kakšna je garancija in koliko članov ima doslej, da bodo ljudje mogli izračunati, kakšno kritje je ustvarjeno v njej za njihove terjatve.

V gospodarstvu je treba jasnosti in odkritosti, ker se je že večkrat izkazalo, da je nasprotno stališče bilo mnogim v gospodarsko škodo, včasih pa celo v propast.

V službi resnice

Velikonočna številka »Delavske pravice« je prinesla v interesu tistih, ki se zbirajo okrog nove Okrajne hranilnice, grd napad na Hranilnico in posojilnico na Jesenicah in na podpisane.

»Delavska pravica« v članku »V službi resnice« potvarja resnična dejstva in laže, da Hranilnica in posojilnica na Jesenicah zaračunava 10 in celo 12 odstotkov od danih posojil. »Delavska pravica« naj nam blagovoli navesti samo en primer, s katerim bi mogla to izpričati. »Delavska pravica« laže, da je Hranilnica in posojilnica z vlogo 12. februarja 1938 zaprosila, da bi smela od 1. januarja 1938 dalje obrestovati stare vloge po 2%, ker je resnica, da je zaprosila za 4% obrestovanje starih vlog, kakor jih je obrestovala doslej. Nove vloge obrestuje nevezane po 4%, vezane po 5%.

»Delavska pravica« imenuje naše svoječasno poročilo o ustanovitvi Okrajne hranilnice na Jesenicah hud napad nanjo, poročilo o nezakonitem naslovu pa najgrše ovadustvo, stvarno poročilo, da je to samo zadruga z omejeno zavezo in torej z omejenim jamstvom, pa rafinirano namigavanje. Izjavljam, da bom dal »Delavski pravici« priliko, da svoje neutemeljene očitke in psovke dokaže pred sodiščem, pred katerim je ne bo rešila nobena advokatska demagogija.

Križman Andrej.

Naša dobrodelnost

Morda bo bralce zanimalo, kako je Vincencijeva konferenca dovršila svojo dobrodelno nalogo za pravkar minule velikonočne dni. Pri bližino je bilo takole:

Naše delovne članice so obiskale vse gospode trgovce, mesarje in peke na Jesenicah s prošnjo, da bi prispevali z darovi za velikonočno obdaritev naših siromakov.

Ni najbolj prijetna ta dolžnost, je pa potrebna. Pa, hvala Bogu, darovalci so razumeli našo dobrodelno akcijo v pravem smislu. Plemenito misleči pri svojem daru ne pozna drugega nagiba kakor tega, da res pomaga tistemu, ki je v potrebi in ima težji življenjski položaj od njega samega. Tuja mu je misel, da bi še v dobrodelnosti iskal ali pričakoval lastne koristi.

Zato tudi izzveni vse povračilo od strani konference nasproti darovalcem za naše reveže le v »Bog plačaj«.

Po številu je bilo obdarovanih za veliko noč 60 siromakov (poedincev in družin). Med nje je bilo razdeljeno: 194 kg moke, 53 kg mesa, tudi več kruha in velikonočnega peciva. Sedem siromakov je prejelo tudi obleko oziroma blago. Tudi g. Jamnik, mesar iz Kranja, se nas spomni ob vsakem obdarovanju.

Nobeno delo, zlasti še dobro delo, ne ostane brez nasprotnikov, ne brez zabavljanja. Tudi na Vincencijevu konferenco lete zabavljice, seveda le od strani tistih, ki so slabo in napačno informirani o našem delu.

Menda »pravijo tako«, da dobivajo taki podporo, ki niso potrebni, resnično potrebni pa ne. Če pa vprašuješ nadalje, kdo so tisti, ki »pravijo«, in kdo tisti »resnično potrebni« in kdo tisti »nepotrebni«, pa seveda zaman čakaš odgovora.

Četudi so taki očitki popolnoma neutemeljeni, škodujejo pa vendar. Kaj hitro se vselijo v srce človeka dvomi in nezaupanje in mu polagoma iztrgajo iz srca veselje do nadaljnjega sodelovanja pri dobri stvari.

Vincencijeva konferenca se trudi, da deli podporo najbolj pravično in nepristransko.

Komur je pa znan kak zapuščen revež, za katerega Vincencijeva konferenca kljub najboljši volji še ne ve, pa prosimo, naj to javi odboru. Saj v prvem oziru naša dobrodelna ustanova želi pomagati skritim siromakom.

Vsi smo poklicani, da vršimo človekoljubna dela. Ne z zabavljanjem in s krivičnimi očitki, temveč z usmiljenim srcem in dobroto hodimo ob strani jeseniške dobrodelnosti in z veseljem se odzovimo, če nas povabi na delo.

Uspelo zborovanje

Jeseniška JRZ se je pod vodstvom novega odbora, kakor smo napovedali po njegovi izvolitvi, dvignila iz lanskega letnega mrtvila in je začela stvarno in živahno delovati. V nizu organizacijskih ukrepov je preteklo nedeljo priredila v veliki dvorani Krekovega doma lepo uspelo zborovanje za svoje člane in prijatelje. Zborovanje je bilo zelo dobro obiskano. Najprej je poročal zborovalec predsednik krajevnega organizacije g. France Bertoncelj o gibanju v organizaciji sami in o njenih nalogah ter o naših dolžnostih, ki jih do organizacije imamo, da bo mogla uspešno delovati za posebne jeseniške in za splošne narodne interese. Poudarjal je zlasti, kako neumestno je, da nekateri, ki so nahujskani od drugih izven naših vrst, naše vrste rušijo in tako škodujejo vsemu našemu življu.

Za njim je poročal o gospodarstvu naše mestne občine župan g. Valentin Markež. Med drugim je iz gradbenih del poročal o novem zajetju (ki je potrebno za dopolnilo našega vodovoda), ki ga bo občina to leto zgradila. Dalje je predložil stvarno potrebo ureditve najlepšega, pa sedaj najbolj zanemarejenega dela Jesenic, to je Murave. Murava bo po novih regulacijskih načrtih zgubila značaj nekakega jeseniškega smetišča in bo spremenjena v terasni oddelek stanovanjskih vil. — Občina je nadalje že pričela s prvimi deli za gradnjo mestnega zavetišča in je pri kupila še nadaljnjih 8000 m² zemljišča od g. Rudolfa Pristofa. Tako bo zemljiščna parcela okrog mestne ubožnice zadosti obsežna in velika za vrt in za male izprehode bodočih hišnih stanovalcev. — V zvezi z vprašanjem postavitve Delavskega doma smo na zborovanju slišali iz županovega poročila, da je KID ponudila mestni občini v ta namen potrebno zemljišče poleg Čuferjevega kopališča, do katere pa bi bilo treba napraviti novo pot od Kralja Petra ceste. — Občinska uprava se resno bavi s problemom razširjenja oziroma nove gradnje meščanske šole. V to zadevni sklad je preteklo leto naložila 100.000 din in je tudi v tekočem letu predviden v isti namen primeren znesek. Kljub agilnejšemu gradbenemu programu občine pa ostanejo davki neizpremenjeni.

Po poročilu g. župana in po živahnem razgovoru, ki mu je sledil, je poročal o delu stranke in državne vlade zastopnik banovinske JRZ, predsednik OUZD g. Kremžar Franc. V jedrnatem, izklesanem govoru je jasno pokazal, kako je v danem položaju za nas Slovence in za našo državo trenutno možna samo taka notranja in zunanja narodna politika, kakor jo vodi sedanja vlada. Dokazal je njeno delavnost, zlasti delavnost naših ministrov in ožigosal škodljivo nergaštvo večnih zabavljavcev, ki jih žal tudi na Jesenicah ne manjka. Po uspelem zborovanju se je predsednik zborovalcem zahvalil za udeležbo, jih pozval k razumnemu delu za organizacijo in narod ter lepo uspelo zborovanje zaključil.

Od davnih dni imajo Jeseničani na sv. Jurija dan zaobljubljeno procesijo k Sv. Križu. Zberejo se pri cerkovniku in od tu dalje gredo v procesiji k Sv. Križu. Ker je letos bil sv. Jurij na nedeljo, je bila ta procesija, kakor vedno, preložena na torek. Kdaj se je ta zaobljubljena procesija pričela, se ne da točno ugotoviti. Po pripovedovanju starih ljudi je razsajala kuga po Jesenicah, ljudje so umirali v množicah, nobeni hiši ni bilo prizanešeno. V stiski so se ljudje zaobljubili, da bodo vsako leto opravili procesijo k Sv. Križu. Po tej kužni moriji ima menda tudi Murava svoje ime.

Poročena sta bila 28. 4. g. Malovrh Tomaž, tov. delavec, in Celar Ema, oboja Jeseničana. Nevesta je bila članica dekliškega odseka Krekovega prosvetnega društva. — Istega dne sta tudi stopila pred oltar g. Anton Tišler, tov. delavec, in Novak Marija. — 24. t. m. pa se je poročil v Celju g. Ferjan Franc, lastnik kavarne Pariz, z Orešnik Antonijo iz Celja. — Vsem obilo sreče!

Spodobi se, da se katoličan prijavi župniku kraja, v katerega se je priselil. Čut skupne pripadnosti in običajne vrljivosti to zahteva. Je pa to tudi v interesu urejenega dušnopastirskega življenja. Prav tako pa je dolžnost katoličana, da se od župnika poslovi, kadar zapušča kraj svojega bivanja in odhaja za dolgo časa ali za zmeraj drugam.

Mlekarna Sv. Križ. Potrebno je, da že pred začetkom poletne sezone pri Sv. Križu mislimo na ureditev okrepčevalnih možnosti, ki pridejo v poštev pri prehrani izletnikov in sezonskih gostov. Za tako izrečno planinsko letovišče je ureditev zaloge mleka in mlečnih proizvodov neobhodno potrebna. Tujci, ki pridejo semkaj na oddih, so v mnogih primerih najbolj potrebni zdravega mleka, a ga prečestokrat zaman iščejo, tako po restavracijah in pri kmetih. Takim razmeram je treba zaradi dviga tujkega prometa v kraju napraviti konec. Najboljša rešitev bi bila v ustanovitvi krajevnih mlekarne, kamor naj bi kmetje oddajali mleko. Tako bi mlekarne mogla poleg prodaje mleka sama proizvajati vse mlečne izdelke, po katerih bi izletniki slastno posegali. Tako bi bila na eni strani dobra in redna postrežba, na drugi strani pa bi bila dana priložnost domačinom, da si zagotovijo redne dohodke. Druga možnost pa bi bila, da bi se restavracije

cije in gostilne redno preskrbovale z zadostno zalogo.

Modistinja Rozika Pintar je preselila svoj salon iz Tršanove hiše v prostore hotela Novak. Obenem s preselitvijo bo lastnica znatno pomnožila svojo zalogo z modeli zadnje mode, kar bo jeseniškemu ženskemu svetu gotovo nad vse prišlo.

Dr. Avgust Tancar je odprl v domači hiši prakso splošne medicine. Želimo mu v domačem kraju mnogo uspehov.

Triglavske fantovske okrožje

Tekme fantovskih odsekov Triglavskega fantovskega okrožja so se vršile zadnje nedelje na sedežu okrožja na Jesenicah. Čvrsti in zdravi fantje so napolnili prostore v Krekovem domu, telovadnico in stadion, da pomerijo med seboj svoje moči. Nad 70 fantov je jasno in jedrnat odgovarjalo na vprašanja sodniških komisij o občinski, kmečki, socialni, organizatorični stvari. Prav tako so tudi v telesno kulturnih pano-gah pokazali svojo zrelost. Kljub temu, da so tekme trajale od 7 zjutraj neprenehoma do 2 popoldne, so sveži in veseli svojih uspehov ter s še jasnejšimi pogledi v bodočnost odhajali na svoje domove. Bog jih živi!

Slavko Savinšek:

Med Mežakljo in Mirco

(Dalje)

Bili so že nad polovico pota. Med zanimivim pogovorom deklici niti opazili nista, da so fantje in dekleta šli pomešani, po dva ali štirje skupaj, kakor jih je družila prijaznost in privlačnost, le Mihec in Rok sta šla sama zase. Jože pa prav ob strani ceste, zamišljen, sam.

»Glej jih, glej jih!« je vzkliknila Cilka. »Ali ste naju dve popolnoma pozabili?«

»Ste bili tako zaverovani v svoje pogovore, da se nismo upali k vama.«

ln že je bil Mihec ob strani Cilke, Rok pa ob Aničini. Cilka in Mihec sta brž malce zaostala in Rok je šel z Anico. Tu stopi Jože k Anici na drugo stran.

»No, kako pa to, da moram prav jaz imeti dva?«

»I, kam pa naj grem?« zamišljen vpraša Jože.

»Veš kaj, Jože, kar malo sam hodi. Tebe itak vsak dan vidim, zmerom si pri nas. Roka pa ujamem vsake kvatre enkrat,« mu pove Anica in prime Roka pod pazduho.

Jožetu zastane korak, pusti iti mimo tudi Cilko in Miheca ter gre sam za njimi in vedno bolj zaostaja.

»Ti, Anica,« stopi Cilka hitreje, »kaj pa se je Jožetu pobesilo, da je zaostal?«

»E, kaj, danes imam Roka rajši; njega pa itak vsak dan gledam. Kar preseda mi že, ker se me venomer tišči in oprezuje za vsakim mojim korakom!«

»I, saj sta vendar ženin in nevesta,« pripomni Rok.

»Kakšna neki?«

»Saj si mu vendar obljubila, da ga vzameš.«

»Kdaj li? Vprašal je res, vprašal, pa sem mu rekla, naj eno leto počaka. Bog ve, kako bo še?«

»Koliko časa pa bo še Dreja čakal,« zbode Rok.

»Kolikor se bo meni ljubilo!«

»Ej, ej, kaj pa, če si Dreja v Pragi kako drugo poišče? Na izbiri jih ima, samih lepih in bogatih!«

»Naj si jo pa! Saj je tudi fantov na vsak prst po pet!«

»Recimo: Jože!« zažene Cilka vanjo.

»Dajte mi že mir s tem Jožetom! Saj nisem še omožena z njim!«

Prednji postanejo, ker čujejo, da zadaj nekaj vre.

»Si boš pa kakega Madžarja zbrala. Recimo takšnega z bridko sabljico in srebrnimi ostrogami!« uide kar nehote Grog, ki je bil Anici že nekaj časa sem gorak.

»In če si ga, kaj komu mar?« A že spusti Rokovo roko, v oči in grlo ji silijo solze.

(Nadaljevanje prihodnjic)

JUSTI PUČKO, JESENICE

Kralja Petra cesta števil. 12

Velika zaloga svetovno znanih dvokoles, kakor tudi vsi h kolesom pripadajoči deli. Kolesa se dobijo na ugodne mesečne obroke!

Pijte in jejte poceni in dobro

Kdor hoče poceni jesti, pride

v Krekov dom

Kdor hoče dobro jesti, se abonira

v Ljudski kuhinji

Kdor hoče dobro in poceni piti, mora priti

v Katakombe

Prišla je velika količina izbornih vin. Vsak se lahko sam prepriča, da je to resnica

Za električno

vse najcenejše in ugodnejše pri

Jože Markež

elektrotehnično podjetje

Jesenice, Murova, tel. 605

MODISTINJA

PINTAR ROZIKA

se je s prvim majem t.l.

preselila od Tršana v

HOTEL NOVAK

SATLER-LESJAK

JESENICE

Modna damska konfekcija ima v izbiri damske toalete, kostume, plašče in obleke po naj-novejši modi

V mlekarni, poleg konfekcije, zajtrkovalnica in delikatese

Varno
naložite svoj
denar!

HRANILNICA IN POSOJILNICA NA JESENICAH

obrestuje vse stare in nove vloge po 4%. Nove vzane pa po 5%. Vaš denar je varno naložen pri njej. Zanjso garantirajo hranilnične rezerve, kakor tudi vsi zadružni člani z vsem svojim premoženjem. Najmanj stokratna je ta garancija.